

**بررسی دانش، نگرش و عملکرد معلولین پاراپلژی استان کرمان در زمینه انجام
فعالیت‌های ورزشی در سال ۷۵-۷۴**

ابراهیم مؤمنی، فاطمه فرودنیا، سکینه محمدعلی‌زاده، ابراهیم رضوی

یاسوج - دانشکده پرستاری و مامایی کرمان

پاراپلژی بنا به تعریف کلی و همکاران ۱۹۹۲ به اختلال ناشی از ضایعات نخاعی در فاصله بین مهره‌های سینه‌ای تا مهره سوم کمری اطلاق می‌شود که موجبات کاهش حس، حرکت و رفلکس اندام‌های تحتانی، بی‌اختیاری ادرار و مدفوع و اختلال جنسی را در مبتلایان فراهم می‌سازد. میرفتاح ۱۳۶۹ در زمینه مشکلات و عوارض گریبانگیر این معلولین بر این اعتقاد است که مشکل عمده معلولین نخاعی فقر حرکتی بوده و هدف کلی درمان آنان، از بین بردن این ضعف یا کاهش آن می‌باشد و در این راستا می‌بایست چگونگی انجام فعالیت‌های ورزشی در آنان در اولویت قرار گیرد. با توجه به موارد پیش‌گفت مبنی بر اهمیت ورزش در معلولین پاراپلژیک و با عنایت به نظر سدید ۱۳۷۲ مبنی بر اینکه آگاهی و نگرش مثبت معلولین در مورد تأثیر شرکت در فعالیت‌های ورزشی برای کاهش عوارض معلولیت موجبات، تحرک آنان را فراهم می‌سازد. لذا پژوهشگران مطالعه حاضر را با هدف تعیین دانش، نگرش و عملکرد معلولین پاراپلژی استان کرمان در زمینه انجام فعالیت‌های ورزشی طراحی و اجرا نمودند.

در این پژوهش توصیفی، جامعه پژوهش ۱۳۸ نفر معلول پاراپلژی استان کرمان بوده که از این تعداد با توجه به افت ۱۰ نفر از آزمودنی‌ها و مخدوش بودن ۴ پرسشنامه دیگر داده‌های مربوط به ۱۲۴ نفر در تجزیه و تحلیل داده‌ها مورد استفاده قرار گرفت. ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش پرسشنامه دو قسمتی پژوهشگر ساخته بود که قسمت اول شامل مشخصات دموگرافیک و قسمت دوم شامل ۴۰ سؤال جهت سنجش دانش، نگرش و عملکرد معلولین پاراپلژی در زمینه انجام فعالیت‌های ورزشی بوده است. روانی این ابزار توسط اعتبار محتوی و پایایی آن از طریق آزمون

مجدد مورد تأیید قرار گرفت. پس از تکمیل پرسشنامه‌ها داده‌های وارد شده به رایانه به کمک نرم‌افزار مینی‌تب و با استفاده از آمار توصیفی نظیر توزیع فراوانی و... و آمار استنباطی نظیر رگرسیون یک متغیره و چند متغیره مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که اکثریت معلولین پاراپلژی استان کرمان دارای دانش ضعیف (۵۳/۲۳ درصد)، عملکرد ضعیف (۵۶/۴۴ درصد) و نگرش بی‌نظر (۷۰/۹۷ درصد) بودند. ضمناً نتایج حاصله نشان داد که بین دانش با نگرش و دانش با عملکرد و نگرش با عملکرد ارتباط مثبتی وجود دارد. همچنین در این پژوهش وجود ارتباط معنادار آماری بین مدت معلولیت، میزان تحصیلات و شغل با دانش، نگرش و عملکرد واحدهای پژوهشی در زمینه انجام فعالیت‌های ورزشی مورد تأیید قرار گرفت.

از آنجا که براساس نتایج این پژوهش دانش بیشتر و نگرش بهتر واحدهای پژوهشی موجب افزایش عملکرد بهینه آنان در زمینه انجام فعالیت‌های ورزشی شده در این امر به نوبه خود موجبات پیشگیری از بسیاری از عوارض پاراپلژی را فراهم می‌آورد. لذا پژوهشگران، آموزش در مورد فعالیت‌های ورزشی به معلولین پاراپلژی را توصیه نموده و در این راستا بر نقش مثبت اعضاء تیم بهداشتی از جمله پرستاران تأکید می‌نمایند.